

РЕШЕНИЕ

№ 6385

гр. София, 27.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 06.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

**ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Младен Семов**

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **5956** по описа за **2023** година докладвано от съдия Младен Семов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на С. К. Г., чрез адв. И. Е., срещу Решение № 2254/14.05.2023г. по НАХД № 14690/2022 г., по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение /НО/, 108-ми състав, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № СО-Т-С-21-10-676/10.12.2021 г., издадено от заместник - кмет на Столична община /СО/, с което на касатора, за нарушение на чл. 23 от Наредба за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столична община /НРУИТДТСО/, е наложена „глоба” в размер на 300 (триста) лева, на основание чл. 36, ал. 1 от НРУИТДТСО.

В касационната жалба са наведени доводи, че обжалваното решение е неправилно, постановено при неправилно приложение на материалния закон. Твърди се, че неправилно районният съд е приел в решението си, че е налице извършване на търговска дейност. Искане се отмяна на обжалвания съдебен акт и произнасяне по същество, при което да бъде отменено и оспореното наказателно постановление. Претендира присъждане на разноски за двете съдебни инстанции.

Ответникът – заместник - кмет на Столична община не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за валидност, допустимост и правилност на така постановеното съдебно решение.

Административен съд – София - град, X. касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

За да постанови обжалвания съдебен акт, решаващият състав на СРС е приел, че на 25.09.2021 г., около 15:00 ч., в [населено място], район Т., пл. България 1, срещу пилоните на НДК, при извършена проверка от служители на Столичен инспекторат е установено, че С. К. Г. е извършвал търговия на открито – продажба на варена и печена царевица, чипс и детски играчки, заемайки около 4 кв.м. публична общинска собственост – пешеходна зона, без разрешение за ползване на място, издадено от кмета на район Т..

За констатираното нарушение, на Г. бил съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 21-10676/25.09.2021 г., издаден от старши инспектор Н. С. в Столичен инспекторат. Констатирано било нарушение на чл. 23 от НРУИТДТСО. АУАН е съставен в присъствието на нарушителя и е подписан без възражения. Възражения не са направени и в срока по чл. 44 от ЗАНН.

Въз основа на АУАН, зам.-кмета на СО, Д. Б., е издал НП № СО-Т-С-21-10-676/10.12.2021 г., с което на С. К. Г., на основание чл. 36, ал. 1 от НРУИТДТСО е наложена „глоба“ в размер на 300 лв. за нарушение на чл. 23 от НРУИТДТСО.

По делото са представени доказателства за компетентността на актосъставителя и издателя на НП.

Пред СРС са събрани и гласни доказателства чрез разпит на свидетели.

За да потвърди обжалваното пред него наказателно постановление СРС е приел, че АУАН и НП са издадени от длъжностни лица, в рамките на тяхната компетентност, при спазване на сроковете по чл. 34 от ЗАНН и на изискванията за форма и съдържание по чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, при ясно посочена дата на извършване на нарушението, както и при спазване на процедурните правила.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно основателността ѝ.

Разгледана по същество касационната жалба е Неоснователна.

При субсидиарното действие на НПК, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените принципи.

Решаващият съд е събрал необходимите и относими доказателства, като в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил и въз основа на последните е направил изводи. Същите не се споделят изцяло от настоящия касационен състав.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа

на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му, сезиран с подадена от С. Г., допустима жалба.

В процесния случай, АУАН е издаден от компетентен орган – старши инспектор в Столичен инспекторат, а НП от зам.-кмет на СО, надлежно упълномощени, в предвидената от закона писмена форма. При издаването им е спазен процесуалния ред за това, като е налице редовна процедура по връчването и на двата акта. Спазени са сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН, както и срокът на абсолютната погасителна давност по чл. 81, ал. 3 във връзка с чл. 80, ал. 1, т. 5 от ЗАНН /ТП № 1/27.02.2015 г. по т.д. № 1/2014г. на ВКС и ВАС/.

АУАН и процесното НП съдържат предписаните от закона реквизити като минимално изискуемо съдържание - чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. АУАН и НП съдържат описание на нарушението и датата на извършването му, установен е нарушителя, по съответния за това ред, посочен издателя на акта, а обстоятелствата при извършването му са конкретизирани в пълнота. Предвид на това и АУАН и издаденото въз основа на него, НП, са издадени при спазване на процесуалните правила. В АУАН са описани основните и съществени обстоятелства, свързани с нарушението, като се съдържат всички индивидуализиращи нарушителя и нарушението данни. Нарушението е индивидуализирано в достатъчна степен.

За да потвърди НП, съдът е възприел описаната от АНО фактическа обстановка, като е счел, че извършеното нарушение е безспорно доказано, тъй като е налице извършвана търговска дейност от лицето Г..

В подкрепа на изложеното от първата съдебна инстанция и с оглед настоящото касационно производство следва да се изложи още:

Съгласно цитираната за нарушена разпоредба на чл. 23 от НРУИТДТСО, търговия на открито се извършва въз основа на разрешение за ползване на място (по образец), издадено от кмета на района, на територията на който ще се извършва дейността.

За да бъде налице нарушение на посочената разпоредба следва да се установи по безспорен начин, че от провереното лице е осъществена търговска дейност. В тази връзка, произнасянето на първата съдебна инстанция е в съответствие с указанията, дадени му по силата на решение № 6822 от 15.11.2022г. по адм.дело № 3287 описа на АССГ за 2022г., а именно, че за установяване съставомерността на нарушението по чл.23 от Наредбата не е необходимо извършване на контролна покупка, доколкото продажбата на стоки е наблюдавана от длъжностни лица и това обстоятелства е надлежно документирано.

Като продължение, правилно съдебният състав на СРС е приел, че деянието е извършено умишлено, като лицето е съзнавало, че извършва търговска дейност продавайки описаните стоки, на терен – представляващ общинска собственост, без надлежно разрешително за това, като е целял именно извършването на дейност, респ. получаване на търговските ползи от покупко-продажбата.

На следващо място – забраната по на чл.23 от Наредбата съдържа имплицитно в себе си изискване да не се допуска извличане на търговска полза от дейност без съответното разрешително, с което се преследват поне два нормативни резултата:

От една страна - цялостен контрол и регулация върху общодостъпността на

общинските площи и терени, с цел осигуряване баланс между обслужваща обществото функция на посочените места и осъществяването на търговска дейност, като дейност в частна полза. Т.е. последната да бъде осъществява така, че хем да е от полза на обществото, хем да обслужва частният интерес на съответният търговец при ясно очертани граници между двете, посредством въведеният разрешителен режим.

От друга страна – с посочената забрана се цели предотвратяване неправомерно обогатяване на определен частни субекти осъществяващи търговия за сметка на обществото, посредством въведеният разрешителен режим част от който е заплащане на съответни такси към общината. Т.е. да не се допуска неправомерно/в случая – безвъзмездно/ използване на обществен ресурс за частна полза.

Видно от данните по делото, противоправното поведение на С. Г. е несъмнено установено и доказано.

Съставеният АУАН отразява, а дадените показания в съдебно заседание от актосъставителя С. и св. П., потвърждават извършването на продажба на царевица от страна на жалбоподателя, като същият е получавал заплащане на продажна цена. Повдигнатият въпрос дали са били посочени продажни цени на артикулите, съдът намира за ирелевантен защото последния има отношение към начина на упражняване на търговска дейност, а не към факта, че такава е упражнявана.

В чл. 19 от НРУИТДТСО се съдържа легална дефиниция за „търговия на открито“, а именно търговия на дребно върху терени общинска собственост - паркове, тротоари, площи, улични платна и други.

В този контекст следва ясно да се посочи, че всички твърдения на касатора свързани с дефиницията на понятието търговец и търговска дейност, извлечени от ТЗ имат значение в хипотезата на едно нормално, добросъвестно развитие на обществените отношения, каквото в случая не е налице. Нещо повече – спазването на разпоредбите от ТЗ има отношение в областта на частното и търговското право. От публично-правната гледна точка на посочената Наредба понятието „търговия“ следва да се схваща като всяка дейност насочена към покупко-продажба, т.е. възмездна, нееднократна размяна на престации, без оглед тяхната стойност и правно-организационна форма на осъществяващите ги, лица.

Обратното би означавало откриване на възможността пред всяко физическо лице да осъществява търговия навсякъде при това без съответното разрешително, единствено позовавайки се на липсата на качество търговец по смисъла на ТЗ. Либерализация, каквато действащото законодателство не допуска понастоящем.

И като допълнение – изискване за наличието на контролна покупка като доказателство за осъществен фактически състав на нормата на чл.23 от Наредбата не съществува. Пред начина и способите за установяване наличието на осъществявана търговска дейност не са налице ограничения, респ. това е възможно с всички допустими от закона средства.

Недоказано се явява и твърдението на касатора, че не г-н С. Г. е извършвал търговска дейност, той е извикан впоследствие при проверката. На първо място посоченото твърдение е неподкрепено с никакви доказателства. На второ място - дадените свидетелски показания в първата съдебна инстанция позволяват да се приеме, че именно г-н Г. е осъществявал физически и фактически дейността, като самоличността му е установено по лична карта а на сергията не е имало други лица. Оборващи доказателства не са ангажирани от касатора.

Несъмнено е установено и доказано, че търговската дейност е осъществявана

на обществено място и без съответното разрешително.

Поради това следва да се приеме, че както самото нарушение, така и личността на нарушителя са несъмнено установени от АНО. Определеното наказание е в съответствие с нормата на чл.36 ал. 1 от Наредбата.

В този смисъл касационната жалба се явява неоснователна а съдебното решение следва да бъде оставено в сила.

Поради това и на основание чл. 221, ал. 2 предл. първо от АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, X.-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2254/14.05.2023г. по НАХД № 14690/2022 г., по описа на СРС, НО, 108-ми състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.